

ציודה לדרך:

עלון תורני אקטואלי לילדי ישראל

יו"ל מידי שבוע עם תכנים מגוונים!

פְּרֶשֶׁת דְּבָרִים

עלון מס' 10

בְּדֶרֶךְ הַפְּרֶשָׁה

עלון זה מוקדש לע"נ מרן פוסק הדור
הרב יוסף שלום אלישיב זצוק"ל

בְּרָמָז, לְכָל יַפְגָּעוּ. בְּהַמְשָׁה סֵפֶר דְּבָרִים מוֹצְאִים כִּי מֹשֶׁה רִבְּנוּ חוֹזֵר וּמְפָרֵט בְּאֲרִיכוּת אֶת חֲטָאֵיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל. הוּא מְסַפֵּר וּמְתַאֵר אֶת הַמַּעֲשִׂים הָרָעִים כְּדֵי שְׂיִלְמְדוּ לְקַח וְלֹא יִשׁוּבוּ עוֹד עַל הַנְּהִיגוֹת אֵלֶּה. נִשְׁאַלֶת הַשְּׂאֵלָה: הֲרִי בְּתַחֲלָה הוֹכִיחַ רַק בְּרָמָז מִתּוֹךְ שְׂמִירָה עַל כְּבוֹדָם, וְאִם כֵּן, לָמָּה בְּהַמְשָׁה הוּא כֵּן מְאָרִיךְ וּמְפָרֵט?

כּוֹתֵב רִבְּנוּ הַשְּׂפֵת אָמַת' כִּי בְּדֶרֶךְ הַטֵּבַע אָדָם לֹא אוֹהֵב לְשַׁמַּע מוֹסֵר וְתוֹכַחָה. הַנֶּפֶשׁ דוֹחָה דְּבָרֵי בִקְרָת, וַיֵּשׁ בְּבִגְי אָדָם רְגִילוֹת לְהַצְטַדֵּק וּלְהַתּוֹכַח מוֹל בִּקְרָת עַל מַעֲשֵׂיהֶם. אֵךְ כַּאֲשֶׁר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רָאוּ כִּי מֹשֶׁה מְדַבֵּר אֲלֵיהֶם בְּכַבּוֹד, וְאוֹמֵר מוֹסֵר בְּרָמָז בְּכֵדֵי שְׂלֵא יַפְגָּעוּ, הֵם רָאוּ אֶת אֶהְבְּתוֹ אֲלֵיהֶם, אֶת רְגִישׁוֹתוֹ לְנַפְשָׁם, וְאֵז הַלֵּב שָׁלָהֶם נִפְתַּח וְהֵם בְּקִשׁוֹ מִמֶּנּוּ "רַבִּי, תֹּאמֵר עוֹד! תִּרְחִיב בְּדְבָרֵי הַמוֹסֵר, כִּי אַתָּה אוֹמֵר זֹאת מִתּוֹךְ אֶהְבָּה".

הַגְּמָרָא אוֹמְרָת כִּי מִצְוֹת 'הוֹכַח תוֹכִיחַ אֶת עַמִּיתְךָ' הִיא קִשָּׁה מְאֹד, כִּי צָרִיךְ לְהוֹכִיחַ אֵךְ אֲסוּר לְהַלְבִּין פְּנִים. רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן

"אֵלֶּה הַדְּבָרִים, אֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה אֶל-כָּל-יִשְׂרָאֵל, בְּעֵבֶר, הַיַּרְדֵּן: וַיְהִי בְּאֲרִבְעֵים שָׁנָה, בְּעֶשְׂתֵּי-עָשָׂר חֹדֶשׁ בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ; דִּבֶּר מֹשֶׁה, אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה ה' אֹתוֹ, אֲלֵהֶם".

בְּא' בְּשִׁבְט, חֲמֵשֶׁה שְׁבוּעוֹת לִפְנֵי פְּטִירְתּוֹ, עוֹמֵד מֹשֶׁה רִבְּנוּ וּפּוֹתַח אֶת 'מִשְׁנֵה תוֹרָה' - 'סֵפֶר דְּבָרִים'. בְּסֵפֶר זֶה מְסַכֵּם מֹשֶׁה רִבְּנוּ אֶת כָּל מָה שֶׁעָבְרוּ בְּמִשְׁךְ 40 שָׁנָה, הוּא וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל, מִיִּצְיַאתָם מִמִּצְרַיִם וְעַד לְכַנְיַסְתָּם לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

הַפְּרֶשָׁה פּוֹתַחַת בְּפִסּוּק שְׁנַרְאָה 'בְּלִתִּי מוֹכֵן': "אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה... בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן בְּמִדְבַר בְּעֶרְבָה, מוֹל סוּף, בֵּין פָּאָרֶז וּבֵין תַּפְּל וְלִכְן וַחֲצֵרֶת וְדִי זָהָב". אִם הֵם 'בְּמִדְבַר' - אֵינָם 'בְּעֶרְבָה', וְאִיךְ יִתְכַּן שְׂיִהְיוּ עֶכְשָׁו 'מוֹל סוּף' - הֲרִי יָם סוּף הֲרִבָּה מְאֻחֲרִיָּהֶם? וּמָה הֵם שְׂמוֹת הַמְּקוֹמוֹת "תַּפְּל וְלִכְן"? וְהֵאֵם יֵשׁ מְקוֹם שְׁנַקְרָא 'וְדִי זָהָב'? גִּלּוֹ לָנוּ חֵז"ל כִּי בְּפִסּוּק זֶה רוֹמֵז מֹשֶׁה רִבְּנוּ עַל כָּל הַמְּקוֹמוֹת בְּהֶם חֲטָאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְהַקְבֵּ"ה. הוּא שׁוֹמֵר מְאֹד עַל כְּבוֹדָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל וְלִכְן אוֹמֵר אֶת דְּבָרָיו

שְׁאֵנִי מִתְכַּוֵּן אֵלָיו - הֲרִי אֲנִי בְּאֵמֶת רוֹצֶה שְׁיִקְשִׁיב!"
קָשָׁה לְאָדָם לְהִתְיַשֵּׁר בְּחַיָּו בְּלִי שְׂיִדְרִיכּוֹ אוֹתוֹ בְּדַבְרֵי מוֹסֵר, הַמוֹסֵר הוּא לְטוֹכָתוֹ. אֲךָ עַל הַמוֹכֵיחַ לְלַמֵּד לֹאמַר אֵת דְּבָרָיו בְּנִעְיָמוֹת וּבְאֵהָבָה, כְּמוֹ שְׁאָמַר שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ בְּסִפְרֵי קֹהֵלֶת: "דְּבָרֵי חֲכָמִים בְּנִחַת נִשְׁמָעִים".

עֲזָרְיָה אוֹמֵר "אֵינְנִי יוֹדֵעַ אִם יֵשׁ בְּדוֹר הַזֶּה מִי שְׁמַקְבֵּל תּוֹכָחָה", הַשִּׁיב כְּנֶגְדּוֹ רַבִּי עֲקִיבָא: "אֵינְנִי יוֹדֵעַ אִם יֵשׁ בְּדוֹר הַזֶּה מִי שְׂיוֹדֵעַ לְהוֹכִיחַ!"
הַצְדִּיק רַבִּי חַיִּים מְקוֹסוֹב הָיָה דוֹרֵשׁ וּמוֹכֵיחַ אֶת הַצְּבוֹר, מִתּוֹךְ תַּפְקִידוֹ כְּרַב הָעִיר. הוּא הָיָה רָגִיל לִפְתּוֹחַ בְּמַלְיָם: "אֲנִי אוֹמֵר דְּבָרֵי מוֹסֵר, אֲךָ אֵינְנִי מִתְכַּוֵּן לְמִישָׁהוּ מְסִים. בְּרַם, אִם מִישָׁהוּ מְרַגֵּשׁ

בְּדֶרֶךְ אֶרְצֵנוּ

וּגְבַל מְכַנְרֵת וְעַד יָם הָעֶרְבָה יָם הַמֶּלַח".
נֶהָר הִירְדָן מִתְחִיל בְּצִפּוֹן, יוֹרֵד מֵהַר הַחֶרְמוֹן, עוֹבֵר בַּיָּם כְּנַרְת, וּמִמְשִׁיף דְרוֹמָה עַד שְׁנִשְׁפָּה לַיָּם הַמֶּלַח. יָם כְּנַרְת - מִיָּמֵינוּ מְתוֹקִים. יָם הַמֶּלַח - מִיָּמֵינוּ מְלוּחִים. שְׁנִיָּהֵם נּוֹזְנִים מִמֵּי הִירְדָן, וּמִדּוֹעַ מִיָּמֵינוּ שֶׁל זֶה מְתוֹקִים וּמִיָּמֵינוּ שֶׁל זֶה מְלוּחִים? דְּרָשׁוּ בְעֲלֵי הַמוֹסֵר כִּי הַכְּנַרְת מְקַבֵּלֶת מֵיָם וּמַעֲבִירָה מֵיָם הַלְּאָה, לְכֵן מִיָּמֵיהָ מְתוֹקִים, אוֹלָם יָם הַמֶּלַח רַק מְקַבֵּל וְאֵינוֹ מַעֲבִיר הַלְּאָה, וְלְכֵן מִיָּמֵינוּ מְלוּחִים. מְלִיחוּתָם הַרְבֵּה שֶׁל מִי הַמֶּלַח אֵינָהּ מְאֻפְשֶׁרֶת חַיִּים בְּתוֹכוֹ וְהוּא קְרוִי בְּתַרְבוּיּוֹת רַבּוֹת "יָם הַמּוֹת!"
גַּם בְּקֶרֶב בְּנֵי הָאָדָם יֵשׁ שְׁתֵּי דְמוּיוֹת; יֵשׁ אָדָם שְׁמַקְבֵּל וְנוֹתֵן, מְעַנֵּיק לְאַחֲרִים מִטּוֹכָתוֹ וְהוּא אָדָם 'מְתוֹק'! לְעַמַּת אָדָם שָׂרַק מְקַבֵּל וְאוֹגֵר, וְאֵינוֹ מְשַׁתֵּף אֶת הָאַחֲרִים בְּמָה שְׂיֵשׁ לוֹ. הוּא 'מְלוּח'. אֵינּוּ בּוֹ 'חַיּוֹת'. הֵבֵה נִבְחַר לְהִיּוֹת כְּמוֹ יָם כְּנַרְת, וּבְחִרְתָּ בְּחַיִּים!

בְּחֵלֶק הָאֲחֵרוֹן שֶׁל פְּרִשְׁתֵּנוּ, מְסַפֵּר מִשָּׁה רַבְּנוּ פִּיעֵד נִכְבְּשׁוּ אֶרֶץ סִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֲמֹרִי וְאֶרֶץ עוֹג מֶלֶךְ הַבְּשָׁן: "וַנִּקַּח בְּעֵת הַהוּא, אֶת-הָאֶרֶץ, מִיַּד שְׁנֵי מְלָכֵי הָאֲמֹרִי, אֲשֶׁר בְּעֶבֶר הִירְדָן--מִנְחַל אֶרְנוֹ, עַד-הַר חֶרְמוֹן"
בְּהַמְשָׁה אוֹמֵר מִשָּׁה כִּי הַגּוֹיִם קָרְאוּ לְהַר חֶרְמוֹן בְּשֵׁמוֹת נּוֹסְפִים: שְׁנִיר, שְׁרִיּוֹן וְשִׂיאָן. הֲרִי לָנוּ שְׁלֵהַר זֶה יֵשׁ אֲרַבְעָה שְׁמוֹת!
וְלָמָּה? רַש"י מְסַבֵּר כִּי מִתּוֹךְ חֲשִׁיבוֹתוֹ שֶׁל הַר זֶה, כָּל מְלָכֵי הָאֲזוֹר רָצוּ בּוֹ חֵלֶק וְכָלֵם קָרְאוּ לוֹ 'שֵׁם' לְהִרְאוֹת שְׂיִכּוֹת לְהַר.
הַר חֶרְמוֹן הוּא הַהַר הַגְּבוּהַּ בְּיוֹתֵר בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְכִיּוֹם הוּא מְשַׁמֵּשׁ גְּבוּל בְּיַנְיָנוּ לְבֵינוּ אֶרְצוֹת שְׁכֵנּוֹת - לְבִנּוֹן וְסוּרְיָה. אֵינּוּ לָנוּ 'שְׁכֵנּוֹת טוֹבָה' אֲתָם, וְתַפְלָתָנוּ לְגֵאֲלָה שְׁלֹמָה, אֲזִי לֹא נִדְעַ עוֹד מְלַחְמָה. "כְּטִל חֶרְמוֹן שְׂיֵרֵד עַל הַרְרֵי צִיּוֹן - כִּי שֵׁם צְוָה ה' אֶת הַבְּרָכָה חַיִּים עַד הָעוֹלָם!"
מִשָּׁה רַבְּנוּ מְצִין גַּם אֶת הַגְּבוּל הַמְּזוּרְחֵי בְּפְרִשְׁתֵּנוּ, וְכֵן אוֹמֵר: "וְהָעֶרְבָה וְהִירְדָן

בְּדֶרֶךְ הַצְדִּיקִים

בְּחֻמֵּשׁ וּגְמָרָא.
עַל לִידְתּוֹ שֶׁל רַש"י יָשְׁנוּ סְפוּר מְפָעִים. בּוֹרְמִיּוֹא הָעֵתִיקָה שְׁבָאֲשָׁכְנוּ, חֵי לְפָנֵינוּ שְׁנַיִם רַבּוֹת רַבִּי יִצְחָק, אִישׁ יָקָר וְאוֹהֵב

הַשְּׁבוּעַ, בְּיוֹם כ"ט בְּתַמּוּז, חָל יוֹם פְּטִירְתּוֹ שֶׁל ר' בֶּן שֶׁל יִשְׂרָאֵל, רַש"י הַקְּדוֹשׁ. רַש"י זָכָה לְהִיּוֹת גְּדוֹל פְּרָשְׁנֵי הַמְּקָרָא וְהַתְּלִמוּד, וְעַד עַצְם הַיּוֹם הַזֶּה פְּרוּשׁוֹ הוּא הָעֵקֶרִי

בסמטה צרה, כאשר מולה דוהרים סוסים אבירים המושכים מרכבה מפארת. שר הצבא שהרכיב את מרכבתו בפראות לא הבחין באשה שמתהלכת בצניעות וכמעט ודרס אותה. היא נדחקה לקיר ונעשה לה נס! הקיר נסוג לאחור וע"י השקע שנוצר בו, נצלו חייה. עד עצם היום הזה, בסמטאותיה של העיר 'וורמס' העתיקה מצביעים על שקע בקיר, ואומרים שזהו המקום בו נצלה אמו של רש"י לפני לדתו.

אף אחד לא זוכר את רבי יצחק ואשתו בזכות העשירות שלהם. אף אין יהודי בעולם שלא שמע על בנם הקדוש, רש"י. מכאן למדים אנו עד כמה חשוב להשקיע בגדול בנים לתורה!

האם אתם יודעים לקרא כתב רש"י? מסתבר שרש"י עצמו לא ידע לקרא בכתב זה. כארבע מאות שנה לאחר פטירתו, עם המצאת הדפוס, הספר היהודי הראשון בעולם שהדפס, היה החמש עם פרוש רש"י. הכתב שנבחר היה צורת-אות (פונט) יפה שמקורה בכתב ספרדי קדום. רש"י עצמו כתב בודאי בכתב אשכנזי. מאז הדפסת פרוש רש"י בכתב זה הוא קרוי 'כתב רש"י' שממש עד עצם היום הזה להדפסת דברי תורה חשובים וספרי קדש רבים.

תורה, שזכה לרכוש רב, אף לא זכה לבנים. רבי יצחק ואשתו היו מרבים בתפלה לפני בורא העולם שיזכו לפרי בטן.

פעם רכש רבי יצחק יהלום יקר ומיוחד, ובכה רצה לשמר את רב רכושו. שמע המלה כי בידי רבי יצחק יהלום כה נדיר ומדהים והוא בקוש לקנות ממנו יהלום זה, בכדי לשבצו בפסל העבודה זרה שלו. הוא הציע לרבי יצחק הון עתק! אף רבי יצחק לא רצה למכר יהלום כדי לפאר עבודה זרה ונסה לחמק מהצעת המלה. המלה חשב שהוא רוצה יותר כסף, והציע שוב ושוב תוך שהוא מעלה את המחיר!

בסופו של דבר, שלח המלה שרים להביא את רבי יצחק לארמון, עם היהלום המבקש. רבי יצחק חשש מלפגוע במלה, ויצא עמו לארמון, כשהיהלום בידי. בדרך עברו על גשר שחוצה נהר רחב ועצמתי. רבי יצחק עשה עצמו מחליק - והיהלום עף מידי - הישר לתוך זרימת הנהר! ראו השרים והצטערו, ואף המלה שלח ל'נחם' את רבי יצחק על האבדן הגדול.

גם מלה מלכי המלכים שלח שליח לרבי יצחק; אליהו הנביא התגלה אליו ובשר כי בזכות 'אבוד' היהלום לשם שמים, יזכו הוא ואשתו ליהלום שיקדש שם שמים! בזמן שצפו ללדת הבן התהלכה אשת רבי יצחק

בדרך היהדות

רבות, כה גם בגן עדן, לכל צדיק יש ישיבה. לאהרן הכהן יש ישיבה בשם "מתיבתא דרחימותא" (ישיבה של אהבה), ומי לומד בישיבה של אהרן? תלמידיו. וכיצד נעשים תלמידיו? כפי שלמד הלל הזקן ה"ה תלמידו של אהרן...".

ב'תנא דבי אליהו' נאמר על אהרן הכהן שחש אחריות לכלל ישראל "והיה קושר חבל של ברזל במתניו, ומחזיר על כל פתחי ישראל. וכל מי שלא היה יודע לקרא

השבוע ביום רביעי, בר"ח מנחם-אב, חל יום ההולולא של אהרן הכהן. בפרקי אבות למדנו "הלל אומר: הוי מתלמידיו של אהרן, אוהב שלום ורודף שלום, אוהב את הבריות ומקרבן לתורה". ולמה אומר "מתלמידיו של אהרן"?

רבי אלעזר אזכרי (מחכמי צפת, תלמיד האריז"ל, מחבר הפיוט "דיד נפש") כותב בספרו "ספר החרדים" כי נאמר באהרן-הקדוש, שקמו שבעולם הזה יש ישיבות

רַבְּנֵי וּפְעִילֵי 'קֶרֶן הַסְּעוֹת' רְאוּיִים לְשִׁבְת
ב'מַתִּיבְתָּא דְרַחֲמֵימוּתָא' כִּי הֵם מַתְלַמְּדֵי
שֶׁל אֶהְרֹן! הֵם יָכְלוּ לְשִׁבְת בְּכוֹלֵל
הָאֲבָרְכִים וּלְהַתְקַדֵּם בְּתוֹרָה וְהוֹרָאָה, אֲךָ
מִתּוֹךְ אַחֲרֵי לְכַלֵּל יִשְׂרָאֵל יוֹצְאִים לְבִתִּי
סֹפֵר לְחֹזֵק תְּלַמִּידִים וְלְהַבִּיאֵם לְיִשִּׁיבוֹת
הַקְּדוּשׁוֹת, יוֹצְאִים לְבִתִּים וְלְשִׁכּוֹנוֹת
לְהַרְבּוֹת רִשׁוּם לְבִתִּי סֹפֵר תּוֹרָנֵיִם! לֹא
כָּל אֶחָד מְסַגֵּל לְעֲשׂוֹת זֹאת בְּפִעֵל, אֲךָ
בְּאִמְצָעוֹת תְּרוּמָה ל'קֶרֶן הַסְּעוֹת' נִתֵּן לְהִיֹּת
שְׂתֵּף בְּעֲשִׂיָה הַקְּדוּשָׁה!

קְרִיאַת שְׁמַע וְכֵן מִי שְׂאִינוּ יוֹדֵעַ לְהַתְפַּלֵּל,
הִיָּה מְלַמְּדוּ לְקִרְא קְרִיאַת שְׁמַע וּלְהַתְפַּלֵּל.
וְכֵן מִי שְׂאִינוּ יוֹדֵעַ לְכַנֵּס בְּגוּפָה שֶׁל תּוֹרָה,
הִיָּה מְלַמְּדוּ".

אֶהְרֹן הִיָּה כֹהֵן גָּדוֹל - קְדוֹשׁ לֵה'. אֵלוֹ הִיָּה
מִשְׁקִיעַ בְּקִדּוּמוֹ הָאִישִׁי הִיָּה מִתְעַלֶּה בְּיִתְר
בְּתוֹרָה וּבְרוּחָנִיּוֹת, אֲךָ הוּא עֲצָר אֶת עֲלִיתוֹ
הָאִישִׁית לְמַעַן כָּלֵל יִשְׂרָאֵל. זֶה הַכּוֹנֵה "הִיָּה
קוֹשֵׁר חֵבֶל שֶׁל בְּרוּל בְּמַתְנֵיו", הוּא עֲצָר
אֶת נְסִיקָתוֹ הָאִישִׁית, כְּדֵי לְהַרְבּוֹת תּוֹרָה
וּתְפִלָּה גַם בְּקֶרֶב הַחֲלָשִׁים יוֹתֵר.

אִיךָ מְכַנֵּה שִׁבְת זו, וּמְדוּעַ?

רַבְּנֵי בְּצִלְאֵל אֲשֶׁכְּנֹנִי (בְּעַל 'שִׁיטָה מְקַבְּצַת') פּוֹתֵב: 'אֲבִיָּהוּן וְרַבֵּן שֶׁל יִשְׂרָאֵל הִיָּה, הוּא
הַמְּגַלֵּה לָנוּ כֹּל סְתוּם, וּבְלִעְדֵי הִיָּה הַגְּמָרָא כְּסֹפֵר הַחֲתוּם' עַל מִי לְדַעְתָּךְ פּוֹתֵב זֹאת?

שְׁלַחוּ לָנוּ לְמֵייל: zaida@kerenh.org.il אוּ לַפֶּקֶס 03-8004455
וּמִי שֶׁפִּתֵּר אֶת הַחִידוֹת - נַפְרָסֵם אֶת הַשֵּׁם שֶׁלּוֹ עִם הַפְּתִירוֹן בְּעֵלוֹן הַבָּא.

תְּשׁוּבוֹת מְגַלִּיּוֹן קוֹדֵם:

☀ הֵיכֵן נִלְמַד בְּפִרְשַׁת מִטוֹת אֶת נֶזֶק מֵדַת הַפֶּעַס?

בְּשׁוּב בְּג"י מִמְּלַחְמַת מִדְּיָן כָּעַס עֲלֵיהֶם מִשָּׁה, וְאָז שָׁכַח לומר לָהֶם הַלְכָה, כִּי "כָּל הַכוֹעֵס חֲכָמָתוֹ
מִסְתַּלְקֵת מִמֶּנּוּ".

☀ עִם מִי הִתְחַתְּנוּ בְּנוֹת צִלְפָּחָד, וּמְדוּעַ?

הֵן הִתְחַתְּנוּ עִם בְּנֵי דוֹדֵיהֶן מִשְׁבָּט מְנַשֶּׁה, כִּי רַק כֹּהֵן לֹא תֵּעָבֵר נִחְלָה מִשְׁבָּט לְשִׁבְט אַחֵר.
"הַנְּנִי נָתַן לוֹ אֶת בְּרִיתִי שְׁלוֹם" - (פֶּרֶק כ"ה פֶּס' י"ב), ו' שֶׁל שְׁלוֹם קָטוּעָה, עוֹשִׂים בָּהּ הַפֶּסֶק זְעִיר.

הַפּוֹתְרִים: אֶלְחָנָן ר. | שְׁלֵמָה ה. | אֲבִיגַדוֹר ה. | יְהוּדָה ש. | שׁוֹשִׁי ת. | אֵילָה ה.

מְעוֹנִינִים לְהַנְצִיחַ אֶת הָעֵלוֹן הַבֹּא לזְכוֹת יִקְרַכֶּם?
צְרוּ אִיתְנוּ קֶשֶׁר בְּמֵייל: zaida@kerenh.org.il

רוֹצִים אֶת הָעֵלוֹן אֲצַלְכֶם?
שְׁלַחוּ בַקְּשָׁה לְדוּא"ל zaida@kerenh.org.il וְנִשְׁלַח אֵלֵיכֶם!

ת.ד. 257 בני ברק או בהעברה לבנק הפועלים סניף 655 מס' ח-ן: 339991 קרן הסעה וסיוע לתלמידי החינוך העצמאי ע"ר 95-659-804-5
התרומות מוכרות לצרכי מס לפי סעיף 46 כמו"כ ניתן לתרום בקלות ובמהירות בכל עמדות "נדדים פלוס" ברחבי הארץ